

اثر زمان آبیاری قبل از برداشت بر روی خصوصیات کمی و کیفی دو رقم تجاری چغندرقند در مشهد

Effects of irrigation time before harvest on the quantitative and qualitative traits of two sugar beet cultivars in Mashhad

محمد جواد صفاریان طوسی^۱، محمد علی اسماعیلی^۲، رحیم محمدیان^۳ و ایرج امینی^۲

م. ج. صفاریان طوسی، م. ع. اسماعیلی، ر. محمدیان و ا. امینی. ۱۳۸۵. اثر تیمارهای زمان آبیاری قبل از برداشت بر روی خصوصیات کمی و کیفی دو رقم تجاری چغندرقند در مشهد. چغندرقند (۲۲): ۲۳-۱۳

چکیده

به منظور ارزیابی اثرات زمان قطع آخرين آبیاری بر خصوصیات کمی و کیفی دو رقم تجاری چغندرقند با دوره رشد متوسط و طولانی، آزمایشی در سال ۱۳۸۱ در مزرعه مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان خراسان، در شهرستان مشهد انجام گرفت. آزمایش بصورت طرح کرت‌های خرد شده در قالب بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار انجام شد که در آن کرت اصلی به زمان قطع آبیاری در شش سطح (۶۰، ۵۰، ۴۰، ۳۰، ۲۰ و ۱۰ روز قبل از برداشت) و کرت فرعی به دو رقم تجاری ۷۲۳۳ (زودرس) و PP₂₂ (دیررس) اختصاص داشت. نتایج حاصل از آزمایش نشان داد که اثرات تیمار قطع آبیاری بر عملکرد ریشه، درصد قند ناخالص، درصد قند خالص، سدیم، پتاسیم، قند ملاس، عملکرد قند ناخالص و عملکرد قند خالص معنی‌دار بود اما رقم (برای مقدار پتاسیم) و ترکیب رقم در قطع آبیاری بر هیچ یک از صفات کمی و کیفی مورد بررسی اثرات معنی‌داری نداشت. عملکرد قند خالص نیز با کم شدن فاصله قطع آبیاری تا زمان برداشت روند افزایشی داشت اگر چه مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن در سطح پنج درصد نشان داد که در تیمارهای قطع آبیاری ۱۰ تا ۴ روز قبل از برداشت، اختلاف معنی‌داری وجود ندارد. بررسی اقتصادی درآمد ناخالص در شرایط مختلف قطع آبیاری نشان داد که در شرایط قطع آبیاری ۲۰ روز قبل از برداشت ضمن صرفه‌جویی در مصرف آب، بیشترین درآمد ناخالص برای چغندرقند حاصل می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: تاریخ قطع آخرين آبیاری، چغندرقند، خصوصیات کمی و کیفی، رقم زودرس، رقم دیررس، مشهد

Email: mj_saffarian@yahoo.com

- ۱- کارشناس ارشد زراعت، دانشگاه مازندران- ساری
- ۲- عضو هیئت علمی دانشگاه مازندران- ساری
- ۳- عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات چغندرقند - کرج

عملکرد در اثر قطع آبیاری بستگی به مقدار آب ذخیره شده در زمان برداشت دارد (Davidoff and Hanks 1989). آساد و همکاران(۱۳۷۹) در آزمایشی نتیجه گرفتند که دور آبیاری طولانی‌تر باعث کاهش عملکرد ریشه در واحد سطح می‌شود ولی در صدقند تحت تأثیر آبیاری قرار نمی‌گیرد. کarter و همکاران(1980) دریافتند که محدود کردن آبیاری در یک خاک سیلتی - لومی از شهریور تا اواسط آبان، رشد برگ‌ها را کاهش داده و باعث افزایش غلظت قند در ریشه می‌گردد و عملکرد ریشه را نیز کاهش می‌دهد. هانگ و میلر(Hang and Miller 1986) نشان دادند که تولید ماده خشک ریشه و اندام‌های هوایی در چند دقند با افزایش آب مصرفی تا حدود ۸۵ درصد تبخر و تعرق افزایش یافته و ذخیره قند در ریشه بیشتر شد. خسارت ناشی از خشکسالی عملکرد ریشه را در مقایسه با یک سال معمولی به کمتر از ۵۰ درصد کاهش داد اما بر مقدار قند تأثیر نگذاشت (Inoue et al 1984). کافکا و همکاران (۱۹۹۶) اظهار داشتند که چند دقند از جمله گیاهان یکساله‌ای است که عمیق‌ترین ریشه‌ها را دارد. ریشه چند دقند قادر به بدست آوردن آب از اعماق خاک است و خسارت‌های عملکرد کم ریشه در شرایط قطع آبیاری، به طور معمول به وسیله افزایش درصد ساکاروز جبران می‌شود. این نتایج به طور

مقدمه

باتوجه به رشد جمعیت، نیاز به آب در جهان در شرایط فعلی حداقل هر ۳۵ سال دو برابر می‌شود. این نیاز در مناطق خشک و نیمه خشک جهان بیشتر از مناطق مرطوب است(rstگار ۱۳۷۲). افزایش جمعیت، کمبود طبیعی آب در ایران و مصرف زیاد آن در بخش کشاورزی نسبت به سایر بخش‌ها باعث شده است که مشکل آب نمود عینی پیدا کرده و ذهن بسیاری از صاحب‌نظران را به خود معطوف نماید (علیزاده ۱۳۸۰). باتوجه به موقعیت اقلیمی کشور که اکثر مناطق آن در ناحیه خشک و نیمه خشک قرار گرفته، یافتن روش‌های مناسب برای صرفه‌جویی در مصرف آب ضروری است (گوهرب و همکاران ۱۳۷۷).

گیاهان زراعی تأمین‌کننده قسمت عمده‌ای از نیازهای غذایی انسان می‌باشند. قند یکی از نیازهای اصلی غذایی بشر است که نقش مهمی در تأمین انرژی مورد نیاز به عهده داشته و قادر است تا ۶۰ درصد این انرژی را فراهم کند(سجادی و خیری ۱۳۷۲). چند دقند (همراه با نیشکر) یکی از دو محصول عمده تأمین‌کننده ساکاراز می‌باشند (Cook and Scott 1993).

چند دقند می‌تواند در محدوده وسیعی از شرایط تنفس خشکی رشد نماید اما کل ماده خشک، وزن ریشه و عملکرد قند به مقدار زیادی تحت تأثیر درجه تنفس آب یا سطوح مختلف آبیاری قرار می‌گیرد. به طور کلی ثابت شده است که کاهش

اثرات زمان‌های مختلف قطع آبیاری آخر فصل رشد چندرقند بر عملکرد کمی و کیفی دو رقم تجاری چندرقند در شرایط استان خراسان انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

آزمایش در مزرعه مرکز تحقیقات کشاورزی خراسان واقع در جنوب شرقی شهرستان مشهد، در ایستگاه تحقیقات کشاورزی طرق در سال ۱۳۸۱ انجام شد. آزمایش با استفاده از طرح کرت‌های خردشده و در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار به اجرا درآمد. کرت اصلی به زمان‌های قطع آبیاری (C₁) با شش سطح که در آن C₁ به عنوان اولین قطع آبیاری در پانزدهم شهریورماه و به همان ترتیب، تیمارهای بعدی با فاصله زمانی هر ده روز یکبار تا چهارم آبان‌ماه اختصاص یافت. کرت فرعی نیز به دو رقم بذر مولتی‌ژرم (V₁) و (V₂) PP₂₂ منتبه گردید.

عملیات آماده‌سازی زمین در حد مطلوب در بهار انجام شد. بافت خاک در لایه ۰-۳۰ سانتی‌متری لوم و در لایه ۳۰-۶۰ سانتی‌متری سیلت‌لوم بود. کود موردنیاز براساس نتایج آزمایشات توصیه کودی (۲۸۰ کیلوگرم کود اوره، ۵۰ کیلوگرم کود سوپرفسفات تریپل، ۲۵۰ کیلوگرم سولفات‌پتابسیم، ۴۰ کیلوگرم سولفات‌روی، ۳۰ کیلوگرم اسیدبوریک، ۱۵۰ کیلوگرم سولفات‌منگنز، ۱۰ کیلوگرم سولفات‌آهن، ۱۰ هکتار) مصرف گردید. طول و عرض هر کرت به

مشابهی در عملکرد قند ناخالص هم صادق می‌باشد. رشد رویشی کم در آخر فصل، شب‌های سرد که همراه با تحلیل و تخلیه موجودی ازت و آب قابل استفاده در خاک باشد، برای عملکرد قند مؤثر می‌باشد. دورن بوس و کاسام (Dooren bos and Kassam 1979) آزمایش‌های خود نشان دادند که قطع آبیاری دو الی چهار هفته قبل از برداشت می‌تواند ضمن افزایش درصد قند، درصد خشک، درصد قند بالاتر می‌رود ولی مواد خاکستری و ازت مضره به مراتب بیشتر می‌شوند که این مواد مانع از کریستال‌شدن ساکارز گردیده و موجب افزایش مقدار ملاس و کاهش ارزش تکنولوژی چندرقند می‌شوند (رئیسی و همکاران ۱۳۷۲). میرزایی و همکاران (۱۳۸۰) گزارش نمودند که اثرات زمان‌های مختلف تنفس آبی در مراحل مختلف رشد (مرحله ۸-۱۰ برگی)، بعد از مرحله ۸-۱۰ برگی و اوخر دوره رشد) و تعداد دفعات قطع آبیاری (از یک تا چهار مرحله قطع آبیاری) بر مقدار پتابسیم، سدیم و قند ملاس معنی‌دار است اما در مورد بقیه صفات و اثر متقابل آن‌ها اختلاف معنی‌دار مشاهده نگردید.

بسیاری از کشاورزان استان خراسان به علت محدودیت منابع آبی و هم‌زمانی آبیاری غلات پائیزه با آبیاری اوخر دوره رشد چندرقند، از آبیاری چندرقند جلوگیری می‌نمایند. لذا این پژوهش به منظور بررسی

برای تعیین وضعیت رطوبتی خاک مزرعه از زمان اعمال قطع آبیاری تا زمان برداشت نهایی نمونه برداری با اوگر از خاک مزرعه در سه عمق مختلف ۲۰-۴۰، ۲۰-۶۰ و ۴۰ سانتی متری خاک انجام و در صدر طوبت وزنی محاسبه گردید. با استفاده از وزن مخصوص ظاهری خاک درصد رطوبت حجمی نیز برآورد گردید.

برای تعیین وزن مخصوص ظاهری خاک با استفاده از سیلندرهای نمونه برداری، از اعمق مختلف خاک نمونه های دست نخورده تهیه شد و پس از انتقال به آزمایشگاه، وزن مخصوص ظاهری لایه های مختلف خاک تعیین گردید.

مقدار رطوبت حجمی هر لایه در طی دوره قطع آبیاری با استفاده از منحنی رطوبتی خاک به پتانسیل ماتریک تبدیل شدند. جهت محاسبه مقدار آب (Walker 1989) نفوذ کرده در هر آبیاری از روش واکر استفاده شد. در این روش میزان آب ورودی و خروجی در هر فاز با استفاده از فلوم WSC اندازه گیری شد. با استفاده از معادلات ارائه شده توسط واکر، ضرایب معادله نفوذ محاسبه گردید. معادله نفوذ به دست آمده به شرح زیر است.

$$Z = 0.003093t^{0.314532} + 0.000078t \quad (2)$$

$$R^2 = 0.9657$$

در معادله فوق t بر حسب دقیقه و Z حجم آب نفوذ کرده به مترمکعب در یک متر طول فارو می باشد. با توجه به زمان شش ساعت آبیاری در هر

ترتیب هشت متر و چهار متر، فاصله بین دو بلوک پنج متر و فاصله خطوط کشت ۵/۰ متر در نظر گرفته شد. آبیاری مزرعه به روش نشستی صورت گرفت و دور آبیاری در طی دوره رشد ثابت اعمال شد. برای میازره با علف های هرز از سوم علف کش در مرحله دو تا چهار برگی و برای کنترل آفات چند نوبت از سوم حشره کش استفاده گردید.

برداشت نهایی جهت تعیین عملکرد و سایر خصوصیات کیفی در چهاردهم آبان ۱۳۸۱ در مساحت نه مترمربع (سه ردیف به طول ۶ متر) انجام گرفت. پس از توزین ریشه ها، با استفاده از دستگاه آسیاب خمیر، نمونه خمیر (Pulp) تهیه و به آزمایشگاه انتقال یافت. توسط دستگاه بتالایزر (Betalyser) تجزیه کیفی ریشه ها برای تعیین درصد قندنالصالص (عیار)، میزان سدیم، پتاسیم و نیتروژن ریشه انجام پذیرفت. از نتایج حاصله از تجزیه ریشه، میزان قندملاس (MS) و درجه استحصال (Yield) با استفاده از رابطه یک برآورد گردید. لازم به توضیح است که میزان قندملاس بر حسب درصد، مقدار سدیم، پتاسیم و نیتروژن آمینه بر حسب میلی اکی والان در صد گرم خمیر ریشه چغندر قند محاسبه شده اند. پس از مشخص شدن عیار و میزان قند ملاس سه شاخص درصد قند سفید (WSC)، عملکرد قندنالصالص (WSY) و عملکرد قندنالصالص (SY) نیز محاسبه گردید.

$$= 0.12 (K+Na) N0.24+ + 0.48 \quad (1)$$

۶۰-۴۰ سانتیمتری پتانسیل ماتریک آب خاک در زمان برداشت بترتیب ۳۰-۳۷۰- کیلو پاسکال (C₆) در تیمار قطع آبیاری ۱۰ روز قبل از برداشت (C₆) و ۱۱۵۰-۲۰۰- کیلوپاسکال در تیمار قطع آبیاری ۶۰ روز قبل از برداشت (C₁) بود. بالا بودن پتانسیل ماتریک خاک در لایه دوم نسبت به دو لایه دیگر به این دلیل بود که اولاً تبخیر سطحی این لایه نسبت به لایه اول کمتر بوده و ثانیاً از عمق ۴۰ تا ۵۰ سانتی متری هرچه عمق خاک زیادتر می‌شود بافت خاک شنی‌تر می‌شود به طوری که در مشاهدات مزرعه‌های نیز این موضوع روئیت گردید که و لایه‌های زیرین خاک از بافت درشت دانه‌ای برخوردار بودند.

در جدول ۱ نتایج تجزیه واریانس صفات کمی و کیفی مورد بررسی در این آزمایش نشان داده شده است. همان گونه که مشاهده می‌شود اثر سطوح مختلف قطع آبیاری بر عملکرد ریشه در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار است. بیشترین و کمترین مقدار عملکرد ریشه بترتیب در تیمار قطع آبیاری آخر (۷۶/۲۶ تن در هکتار) و قطع آبیاری اول (۴۶/۶۵ تن در هکتار) مشاهده شد (جدول ۳). براساس مقایسه میانگین عملکرد تیمارها به روش دانکن در سطح اعتماد پنج درصد بین قطع آبیاری سوم تا ششم اختلاف معنی‌دار مشاهده نگردید. شریفی و همکاران (۱۳۸۰) نیز بالاترین عملکرد را در تیمار قطع آبیاری یک هفته قبل از برداشت با عملکرد ۸۳/۹۲ تن در هکتار و پایین‌ترین آن را در تیمار قطع آبیاری پنج هفته

نوبت میزان آب نفوذ کرده به خاک معادل ۹۵۵ مترمکعب در هکتار به دست آمد. جهت مشخص نمودن بهترین زمان قطع آبیاری بگونه‌ای که ضمن صرفه‌جویی در مصرف آب منافع اقتصادی کشاورز نیز در نظر گرفته شود، لازم است علاوه بر هزینه‌های مربوط به هر نوبت آبیاری اضافی (آب بهاء و هزینه‌های کارگری)، هزینه سرزنشی و بارگیری و هم چنین حمل چندرقدن تا مراکز تحويل که مربوط به اختلاف عملکرد تیمارهای قطع آبیاری می‌باشد را از درآمد ناخالص کشاورز کسر نمود. با توجه به موارد ذکر شده هزینه‌های متغیر مربوط به آبیاری از زمان اولین قطع آبیاری تا زمان برداشت در هر یک از تیمارهای آزمایشی بر حسب ریال براساس معادله ۳ محاسبه گردید.

هزینه‌های متغیر(ریال) = هزینه انجام عملیات آبیاری بعد از اولین قطع آبیاری + هزینه سرزنشی و بارگیری + هزینه حمل

نتایج و بحث

در هر تیمار هرچه از زمان قطع آبیاری به برداشت نهایی نزدیک می‌شویم میزان پتانسیل ماتریک کاهش می‌یابد البته هرچه از تیمارهای قطع آبیاری های اولیه به تیمار قطع آبیاری آخر نزدیک می‌شویم بعلت کم شدن فاصله قطع آبیاری تا برداشت نهایی، تفاوت در پتانسیل ماتریک در یک لایه مشخص کم می‌شود. در سه لایه ۲۰-۴۰ و

نزدیک نقطه پژمردگی کمترین عملکرد ریشه مشاهده شد. بین دو رقم و اثرات متقابل رقم در قطع آبیاری از نظر عملکرد ریشه صفت اختلاف معنی‌داری به دست نیامد بعیارت دیگر ارقام مختلف در شرایط متفاوت تیمارهای قطع آبیاری از نظرآماری عکس العمل‌های مشابهی را از خود نشان دادند.

قبل از برداشت با عملکرد ۷۷/۷۲ تن در هکتار گزارش نمودند. علت حداکثر عملکرد ریشه در تیمار قطع آبیاری آخر به مساعد بودن شرایط رطوبتی مناسب در طی اواخر فصل رشد و در نتیجه جذب کافی آب در این تیمار مربوط می‌شود و بر عکس در تیمار اولین قطع آبیاری بعلت عدم دسترسی به آب مورد نیاز جهت رشد در هفته‌های آخر و رسیدن پتانسیل ماتریک خاک تا

جدول ۱ تجزیه واریانس (میانگین مربعات) صفات مختلف کمی و کیفی دو رقم چندرقدنده در شرایط متفاوت قطع آبیاری قبل از برداشت

Table 1 Analysis of variance (mean squares) for quantitative and qualitative traits of two sugar beet cultivars in different irrigation time conditions before harvest

میانگین مربعات (Mean Squares)											درجه آزادی D.F	منبع تغییر S.O.V
عملکرد قند خاص WSY	عملکرد قند ناخالص SY	قند ملاس MS	قند ملاس Yield	راندمان استحصال N	نیتروژن مضره ریشه N	پتاسیم K	سدیم Na	درصد شکر قابل استحصال WSC	عيار SC	عملکرد ريشه RY		
9.12*	9.21 ns	1.19 *	73.81 **	8.54*	1.02 ns	6.53**	11.17**	5.31*	295.05 ns	3	تکرار Replication	
15.07 **	19.65 **	1.12 *	13.65 ns	5.96 ns	2.89 **	6.11 **	5.26 **	10.03 *	1136.4 **	5	آخرین آبیاری Last irrigation	
2.56	3.77	0.25	8.23	2.18	0.35	0.61	1.11	1	109.11	15	خطا Error	
0.08 ns	0.61 ns	0.28 ns	6.51 ns	1.97 ns	1.04 *	0.29 ns	0.21 ns	0.004 ns	21.61 ns	1	رقم Variety	
0.53 ns	0.65 ns	0.03 ns	2.08 ns	0.53 ns	0.16 ns	0.21 ns	0.54 ns	0.36 ns	16.61 ns	5	آخرین آبیاری × رقم C×V	
1.84	2.45	0.13	5.8	0.85	0.17	0.97	1.23	0.88	79.75	18	خطا Error	
14.37	13.57	11.07	2.95	14.29	5.99	27.18	7.48	5.17	13.89	—	ضریب تغییرات (CV)	

*, ** و ns: به ترتیب معنی‌دار در سطح پنج و یک درصد و غیرمعنی‌دار

*، **، ns: significant at 5 and 1%, Not significant

قطع آبیاری دوم(۰.۸ درصد) و در تیمار قطع آبیاری ششم(۰.۳ درصد) مشاهده شد(جدول ۳). از نظر آماری در سطح پنج درصد بین تیمارهای قطع آبیاری اول تا سوم اختلاف معنی دار مشاهده نگردید. جهاداکبر و همکاران(۱۳۸۰) اظهار داشتند که با تأخیر در آبیاری در اوایل فصل رشد نیز درصد قند قبل استحصلال به صورت معنی داری افزایش یافت لیکن این روند بر عملکرد قند سفید تأثیر معنی داری نداشت. بین دو رقم و اثرات متقابل رقم در قطع آبیاری از نظر آماری اختلاف معنی داری وجود نداشت.

نتایج هم چنین نشان داد که بین تیمارهای قطع آبیاری از لحاظ میزان سدیم و پتاسیم از نظر آماری اختلاف معنی داری در سطح یک درصد وجود داشت اما از حیث میزان ازت مضره اختلاف معنی دار مشاهده نگردید اگرچه که با افزایش شدت تنفس در اوخر دوره رشد کلیه این صفات افزایش یافت. جلیلیان و همکاران(۱۳۸۰) گزارش نمودند که وجود تنفس خشکی باعث افزایش ناخالصی ها در ریشه می گردد. با افزایش ازت و تا حدودی سدیم در ریشه چندرقند مقدار قند ملاس نیز افزایش می یابد. جهاداکبر و همکاران (۱۳۸۰) طی آزمایشی نشان دادند که تنفس موجب افزایش عیار، پتاسیم و ازت شد و روند افزایش ازت مضره را حاکی از تأثیر تأخیر در آبیاری دانستند.

اثر سطوح قطع آبیاری بر عملکرد قند خالص معنی دار بود($\alpha=1\%$). به طور کلی با افزایش شدت تنفس در اوخر فصل رشد مقدار قند خالص کاهش یافت.

اثر سطوح مختلف قطع آبیاری بر درصد قند ناخالص معنی دار بود(جدول ۱). براساس مقایسه میانگین ها به روش دانکن بین تیمارهای قطع آبیاری اول و دوم از نظر آماری در سطح احتمال پنج درصد اختلاف معنی دار مشاهده نگردید. کمترین و بیشترین درصد قند ناخالص به ترتیب در تیمارهای قطع آبیاری ششم(۰.۶ درصد) و دوم (۰.۳ درصد) مشاهده شد(جدول ۳). در قطع آبیاری های اولیه به علت کاهش شدید پتانسیل ماتریک آب خاک در زمان برداشت و در نتیجه کاهش رطوبت خاک، میزان آب بافت های گیاه کاهش و در نتیجه غلظت قند افزایش یافته است. باربیری (Barbieri 1982) در آزمایشی در ایتالیا دریافت که آبیاری، میانگین عملکرد ریشه و اندازه ریشه را افزایش، اما درصد ساکاروز را کاهش داده و تأخیر یا قطع آبیاری موجب افزایش غلظت ساکاروز می شود. با توجه به این که پس از آبیاری مجدد یا وقوع بارندگی، غلظت ساکاروز در گیاه تحت تنفس کاهش می یابد، می توان نتیجه گرفت که افزایش غلظت ساکاروز در نتیجه از دست رفتن آب ریشه می باشد. بنابراین سطح آبیاری می تواند درصد ماده خشک و غلظت ساکاروز ریشه را به هنگام برداشت تحت تأثیر قرار دهد.

اثر سطوح مختلف قطع آبیاری بر درصد قند خالص نیز معنی دار بود ($\alpha=1\%$). بیشترین و کمترین درصد قند خالص به ترتیب در تیمار

نمودند که با تأخیر آبیاری درصد قند قابل استحصال به صورت معنی داری افزایش یافت لیکن این روند بر عملکرد قند سفید تأثیر معنی داری نگذاشت که علت آن می تواند کاهش عملکرد ریشه ناشی از تأخیر آبیاری باشد. شریفی و همکاران(۱۳۸۰) در آزمایشی نتیجه گرفتند که بالاترین عملکرد قند سفید مربوط به سطح قطع آبیاری یک هفته قبل از برداشت با عملکرد ۱۰/۷۷ تن در هفت هفته قبل از برداشت با عملکرد ۱۰/۱۶ تن در هکتار می باشد. اثرات رقم و رقم در قطع آبیاری بر عملکرد ریشه، درصد قند ناخالص، درصد قند خالص و عملکرد قند خالص معنی دار نبود(جدول ۱).

تیمار قطع آبیاری ششم با ۱۰/۷۲ تن در هکتار بیشترین عملکرد قند خالص و تیمار قطع آبیاری اول با ۷/۰۴ تن در هکتار کمترین عملکرد قند خالص را دارد بودند هرچند که بین تیمارهای قطع آبیاری سوم تا ششم از نظر آماری اختلاف معنی داری وجود نداشت. به عبارت دیگر در این آزمایش زمانی که پتانسیل ماتریک آب خاک در لایه های ۰-۲۰، ۲۰-۴۰ و ۴۰-۶۰ سانتی متری به ترتیب حدود ۵۵۰، ۱۰۰ و ۷۸۰ کیلوپاسکال رسید، اثر معنی داری در عملکرد قند خالص مشاهده نگردید. با توجه به این که مقادیر مختلف آب آبیاری اثر معنی داری بر عملکرد ریشه داشته بنابراین عملکرد قند خالص نیز معنی دار گردیده است (جلیلیان و همکاران ۱۳۸۰). جهاد اکبر و همکاران(۱۳۸۰) گزارش

جدول ۲ مقادیر سود ناخالص حاصل از زمان های مختلف آبیاری قبل از برداشت با احتساب کسر هزینه های متغیر

Table 2 The amount of gross income calculated for different treatments of last irrigation after reducing variable costs

تیمار Treatment	C ₆	C ₅	C ₄	C ₃	C ₂	C ₁
عملکرد ریشه Root yield (t/ha)	76.26	76.18	67.37	65.17	54.09	46.65
درآمد ناخالص در هکتار(میلیون ریال) Gross income (melion Rial)	24.46	24.84	23.60	23.36	21.09	17.19
هزینه های متغیر در هکتار(میلیون ریال) Variable costs (melion Rial)	40.52	38.79	33.39	30.77	24.42	19.59
درآمد ناخالص با کسر هزینه های متغیر در هکتار (میلیون ریال) Gross income after reducing variable costs (melion Rial)	20.41	20.96	20.26	20.28	18.65	15.23

C1, C2, C3, C4, C5 and C6 are 60, 50, 40, 30, 20 and 10 days after the last irrigation before harvest, respectively

C1, C2, C3, C4, C5, C6 به ترتیب ۶۰، ۵۰، ۴۰، ۳۰، ۲۰ و ۱۰ روز از زمان آخرین آبیاری قبل از برداشت

نتایج نشان داد که به طور کلی طولانی تر شدن تنش آبی در اواخر دوره رشد باعث افزایش درصد قند و کاهش عملکرد قند می‌گردد. بنابراین به نظر میرسد قطع آبیاری باید زمانی صورت پذیرد که کاهش عملکرد ریشه با افزایش درصد قند جبران شود. در این آزمایش زمان مناسب برای قطع آبیاری، بیست روز قبل از برداشت به دست آمد.

همان گونه که مشاهده می‌شود با توجه به شرایط آب و هوایی و بافت خاک و ذخیره آب در زمان‌های قطع آبیاری در مزرعه آزمایشی و هم چنین با در نظر گرفتن نرخ عیار چندرقند در سال ۱۳۸۱ معادل ۳۰۳۰۰۰ ریال بازاء خرید هر تن چندرقند با عیار ۱۶، قطع آبیاری پنجم بیشترین درآمد ناخالص را دارا بوده که البته شرایط در نظر گرفته شده در هر منطقه و در سال‌های مختلف، ممکن است متفاوت باشد.

جدول ۳ میانگین تیمارهای مختلف قطع آبیاری قبل از برداشت برای صفات کمی و کیفی چندرقند بر روی دو رقم
Table 3 Mean of different treatments of last irrigation for quantitative and qualitative characters combined over two cultivars

تیمار Treatment	درصد قند SC %	پتاسیم K (meq/100grbeet)	سدیم Na (meq/100grbeet)	ازت N (meq/100grbeet)	درصد قند خالص WSC	راندمان Yield (%)	فرد ملاس MS (%)	عملکرد ریشه RY (t/ha)	قد ناخالص SY (t/ha)	قد خالص WSY (t/ha)
C1	18.81	7.45	4.94	7.44	15.05	79.74	3.76	46.65	8.79	7.04
C2	19.73	7.74	4.22	7.24	16.08	81.37	3.65	54.09	10.69	8.72
C3	18.38	6.95	3.9	6.53	15	81.52	3.38	65.17	11.94	9.67
C4	18.03	6.87	2.96	6.14	14.86	82.38	3.18	67.37	12.1	9.96
C5	16.99	6.71	3.16	6.25	14.03	82.83	3.17	76.18	12.91	10.53
C6	16.76	6.02	2.63	5.05	13.83	83.69	2.73	76.26	12.79	10.72

C1, C2, C3, C4, C5 and C6 are 60, 50, 40, 30, 20 and 10 days after the last irrigation before harvest, respectively

C1, C2, C3, C4, C5, C6 به ترتیب ۱۰، ۱۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰ و ۶۰ روز از زمان آخرین آبیاری قبل از برداشت

منابع مورد استفاده :

- References :**
- آсад، م.ت. خرد نام، م. کامکار حقیقی، ع.ا. کریمیان، ن.ع و فارسی نژاد، ک. ۱۳۷۹. برهمکنش چندرقند به سطوح نیتروژن و آبیاری و زمان کاربرد نیتروژن. مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۳۱. شماره ۳. ص ۴۴۲-۴۲۷.
- جلیلیان، ع. شیروانی، ع.ر. نعمتی، ع و بسطامی، ج. ۱۳۸۰. بررسی اثرات کم آبیاری بر تولید و اقتصاد چندرقند در منطقه کرمانشاه. مجله چندرقند. موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چندرقند کرج. جلد ۱۷. شماره ۱. ص ۱۴-۱.
- جهاد اکبر، م.ر. عقدایی، م و ابراهیمیان، ح.ر. ۱۳۸۰. بررسی اثر تأخیر در آبیاری پس از سبزشدن محصول زراعت چندرقند. مجله چندرقند. موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چندرقند. جلد ۱۷. شماره ۲. ص ۹-۱۰.
- رستگار، م.ع. ۱۳۷۲. دیمکاری. چاپ دوم. ص ۲۷۱.
- رئیسی، ف. کامجو، ک و ابراهیمیان، ح.ر. ۱۳۷۲. بررسی تأثیر کاهش میزان آب آبیاری در آخر فصل رشد در تولید چندرقند. مرکز تحقیقات کشاورزی اصفهان. گزارش نهایی. شماره ۱۸۵. ص ۲۴-۱.
- سجادی، ا و خیری، م. ۱۳۷۲. صنعت قند در ایران. سندیکای کارخانه های قند و شکر ایران.
- شریفی، ح. حسین پور، م و راهنما، ع.ا. ۱۳۸۰. تأثیر قطع آبیاری قبل از برداشت و مصرف دیرهنگام ازت بر عملکرد کمی، کیفی و پوسیدگی ریشه چندرقند در منطقه ذرفول. مجله چندرقند. موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چندرقند کرج. جلد ۱۷. شماره ۲. ص ۶۸-۹۸.
- علیزاده، ا. ۱۳۸۰. خشکسالی و ضرورت افزایش بهره وری آب. فصلنامه علمی و ترویجی خشکی، خشکسالی کشاورزی. وزارت جهاد کشاورزی. شماره ۲. ص ۸-۳.
- گوهري، ج. توحيدلو، ق و مصباح، م. ۱۳۷۷. تأثیر کم آبی در ابتدای دوره رشد بر عملکرد نهایی چندرقند. مجله چندرقند. جلد ۱۴. شماره های ۱۹ و ۲۰. ص ۸۶-۷۵.
- میرزایی، م.ر. رضوانی، س.م و چهارمحالی، م. ۱۳۸۰. بررسی اثر رژیمهای مختلف آبیاری بر کمیت و کیفیت چندرقند. مرکز تحقیقات کشاورزی همدان. گزارش سالانه طرح تحقیقاتی.
- Barbieri G (1982) Effect of irrigation and harvesting dates on the yield of spring sown sugar beet. Agricultural Water Management. 5:345-357
- Carter JN, ME Jensen, Traveller DJ (1980) Effect of mid-to-late-season water on sugar beet growth and yield. Agron. J. 72:806-815.
- Cook DA, Scott RK (1993) The Sugar Beet Crop, Chapman and Hall Pub. 654PP.
- Davidoff B, Hanks RJ (1989) Sugar beet production as influenced by limited irrigation. Irrigation Sci. 10:1-17.

Dooren bos J, Kassam AH (1979) Yield response to water. F.A.O irrigation and drainage paper.

No:33.

Hang AN, Miller DE (1986) Responses of sugar beet to deficit high-frequency sprinkler irrigation. Sucrose accumulation, and top and root dry matter production. Agron. J. AGJOAT. Vol. 78, N.1, PP:10-14.

Inoue S, Fujita I, Katagi I, Masui K, Masano H, Torimoto K (1985) Drought damage to sugar beet in Abashiri district in 1984. 2. Effect of irrigation. Proceedings of the Sugar Beet Research Association. Japan. 27:133-138.

Kaffka SR, Peterson GR, Kirby D (1996) Irrigation cut off dates for sugar beets in the Tulelake region. Department of Agronomy and Range Science. University of California, Davis.
S.R. Kaffka@ usdavis. edu.

Walker WR (1989) Guideline for designing and evaluating surface irrigation systems. Irrigation and Drainage. Paper No: 45. Food and Agriculture Organization, Rome, Italy, 137PP.